

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka v právní věci

žalobkyně:

XX

bytem XX

zastoupena advokátkou Mgr. Kateřinou Sigmundovou
sídlem Jiráskova 614/11, Česká Lípa

proti

žalovanému: **Generální finanční ředitelství**
sídlem Lazarská 15/7, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí generálního ředitele žalovaného ze dne 14. 9. 2017,
č. j. 89132/17/7400-40186-050763,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Generálního ředitele Generálního finančního ředitelství ze dne 14. 9. 2017, č. j. 89132/17/7400-40186-050763, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí ředitele Finančního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 16. 6. 2017, č. j. 70790/17/7425-20290-500882. Tímto prvostupňovým rozhodnutím rozhodl ředitel Finančního úřadu pro Liberecký kraj, jako příslušný služební orgán, podle § 162 odst. 2 ve spojení s § 10 odst. 1 písm. f) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále jen „zákon o státní službě“), ve věci skončení služebního poměru státního zaměstnance - žalobkyně tak, že služební poměr žalobkyně podle § 72 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 72 odst. 4 zákona o státní službě končí uplynutím doby 60 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.
- Žalobkyně byla přijata do služebního poměru a zařazena na služební místo ke dni 26. 10. 2015. Služba byla vykonávána na Finančním úřadu pro Liberecký kraj, Sekce územní pracoviště v České Lípě, Odbor vyměřovací, Oddělení vyměřovací IV., předmětem služební činnosti bylo zajišťování agendy fází daňového řízení nebo správy více druhů daní, poplatků nebo jiných peněžních plnění, zejména zajišťování výkonu daňového řízení.
- Podáním ze dne 18. 5. 2017 informovala žalobkyně služební orgán I. stupně o vzniku invalidity III. stupně a pozbytí zdravotní způsobilosti k výkonu služby a předložila přípis Okresní správy sociálního zabezpečení Česká Lípa „Oznámení uznání osoby invalidní III. stupně“ ze dne 16. 5. 2017, lékařskou zprávu vystavenou MUDr. [REDACTED], lékařem oddělení léčebné rehabilitace ze dne 15. 5. 2017, lékařskou zprávu vystavenou MUDr. [REDACTED], praktickým lékařem ze dne 4. 5. 2017 a lékařský posudek vystavený MUDr. [REDACTED], praktickým lékařem a poskytovatelem pracovně lékařských služeb ze dne 18. 5. 2017 s účinností ke dni předání (rovněž 18. 5. 2017). Podle předložených lékařských zpráv žalobkyně vydrží sedět cca 20 minut, delší sed, stoj, nelze, práci na PC vydrží max. 20 minut. Lékařský posudek ze dne 18. 5. 2017 pro druh a režim výkonu služby: práce na PC, zařazení na služební místo: odborný referent, byl vydán se závěrem, že žalobkyně je zdravotně nezpůsobilá k výkonu služby pro obecné onemocnění. Podáním ze dne 18. 5. 2017 dále žalobkyně požádala o převedení na jiné vhodné služební místo, alternativně s návrhem na postup podle § 62 zákona o státní službě - zařazení mimo výkon služby a § 72 zákona o státní službě - skončení služebního poměru rozhodnutím služebního orgánu.
- V návaznosti na podání žalobkyně ze dne 18. 5. 2017 byl žalobkyni přípisem ze dne 26. 5. 2017 oznámen vznik jiné překážky ve službě dle § 106 odst. 3 zákona o státní službě s tím, že žalobkyně nemůže vykonávat službu na místě, na kterém je zařazena, ani na jiném služebním místě v rámci služebního úřadu, neboť nesplňuje předpoklad potřebné zdravotní způsobilosti pro výkon služby. Oznámením z téhož dne byla žalobkyně zároveň vyrozuměna o zahájení řízení o skončení služebního poměru státního zaměstnance dle § 72 odst. 1 písm.

c) ve spojení
s § 25 odst. 1 písm. f) a § 34 odst. 1 zákona o státní službě.

5. Dne 2. 6. 2017 byla služebnímu orgánu doručena kopie návrhu žalobkyně na přezkoumání lékařského posudku a zdravotní způsobilosti adresovaného poskytovateli pracovně lékařských služeb MUDr. [XX], podaného dne 31. 5. 2017, posudek o invaliditě ze dne 16. 5. 2017 a návrh na přerušení řízení o skončení služebního poměru do doby rozhodnutí o přezkoumání lékařského posudku. Návrhu žalobkyně na přerušení řízení do doby rozhodnutí o přezkoumání lékařského posudku služební orgán I. stupně vyhověl usnesením o přerušení řízení ze dne 12. 6. 2017.
6. Podáním ze dne 15. 6. 2017 žalobkyně služebnímu orgánu spolu se svým stanoviskem k řízení o skončení služebního poměru předložila i nový lékařský posudek ze dne 12. 6. 2017 vystavený MUDr. [XX], praktickým lékařem a poskytovatelem pracovně lékařských služeb pro druh a výkon služby: práce na PC, zařazení na služební místo: odborný rada, podle kterého žalobkyně dlouhodobě pozbyla zdravotní způsobilost, přičemž příčinou dlouhodobého pozbytí zdravotní způsobilosti k výkonu služby je obecné onemocnění. Lékařský posudek byl žalobkyni předán dne 14. 6. 2017. Žalobkyně namítala, že dosud nebylo rozhodnuto o její žádosti a konstatovala, že lékařský posudek ze dne 12. 6. 2017 byl vydán na služební místo odborný rada, což není její služební místo a uvedla, že má zachovánu pracovní schopnost co do 30 % a mohla by pracovat na zkrácený úvazek či z domova. Žalobkyně navíc tvrdila, že uvažované skončení služebního poměru podle § 72 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě považuje za nezákonné, neboť má za to, že nesplnit jiný předpoklad znamená nedosáhnout zvláštního osvědčení nutného pro výkon určité činnosti, nikoliv dočasně ztratit zdravotní způsobilost.
7. Dne 16. 6. 2017 vydal ředitel Finančního úřadu pro Liberecký kraj ve věci prvostupňové rozhodnutí č. j. 70790/17/7425-20290-50088. V odůvodnění uvedl, že na základě lékařského posudku ze dne 18. 5. 2017, vydaného MUDr. [XX], který byl dne 12. 6. 2017 na žádost žalobkyně přezkoumán, bylo zjištěno, že žalobkyně pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost k výkonu služby z důvodu obecného onemocnění, tj. nesplňuje předpoklad zdravotní způsobilosti potřebné k výkonu služby dle § 25 odst. 1 písm. f) ve spojení s § 34 odst. 1 zákona o státní službě, a to na žádném služebním místě. Z tohoto důvodu nevzniká žalobkyni právo na převedení na jiné služební místo podle § 61 odst. 2 písm. c) zákona o státní službě, resp. zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů podle § 62 odst. 1 zákona o státní službě, ani nárok na výplatu odbytného podle § 72 odst. 2 zákona o státní službě. Vzhledem k této skutečnosti nastala na straně služebního úřadu jiná překážka ve službě dle § 106 odst. 3 zákona o státní službě, a to do doby skončení služebního poměru žalobkyně. Ve smyslu citovaného ustanovení přísluší žalobkyni za dobu, po kterou nemůže konat službu, plat.

8. Podáním ze dne 11. 7. 2017 předložila žalobkyně služebnímu orgánu lékařský posudek ze dne 4. 7. 2017 vystavený MUDr. [XX] pro druh a výkon režimu služby: práce na PC, zařazení na služební místo: odborný referent. Závěr o dlouhodobém pozbytí zdravotní způsobilosti žalobkyně k výkonu služby zůstal stejný.

9. Proti prvostupňovému rozhodnutí služebního orgánu ze dne 16. 6. 2017 se žalobkyně odvolala. O podaném odvolání rozhodl generální ředitel žalovaného tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí ředitele Finančního úřadu pro Liberecký kraj potvrdil. Žalovaný dospěl ke stejným závěrům jako služební orgán I. stupně. Zdůraznil, že služební orgán vycházel nejen z předloženého lékařského posudku, ale také z dalších lékařských zpráv, kterými žalobkyně doložila svou žádost o převedení na jiné služební místo. Z předložených podkladů vyplynulo, že žalobkyně není zdravotně způsobilá, resp. dlouhodobě pozbyla zdravotní způsobilost k výkonu služby, pokud se týká práce na PC (lékařský posudek ze dne 18. 5. 2017 i lékařský posudek ze dne 12. 6. 2017), práce na PC vydrží max. 20 minut, nevydrží sedět (lékařská zpráva ze dne 4. 5. 2017 vydaná MUDr. [XX] delší sed, stoj nelze, nutný pravidelný pohyb, není vhodné dlouze sedět, stát a to trvale, progresse při nedodržování režimu terapie jistá (lékařská zpráva ze dne 15. 5. 2017 vydaná MUDr. [XX]), možnost pracovního začlenění je nyní zcela vyloučena (posudek o invaliditě ze dne 16. 5. 2017). Žalovaný přisvědčil služebnímu orgánu, že i když žalobkyně trvá na své pracovní schopnosti, co do 30 %, služební místo, na němž by nebylo nutné
pracovat na PC, sedět ani stát, neexistuje v rámci daného ani jiného služebního úřadu. Pokud žádné vhodné místo není systemizováno, nejsou splněny podmínky pro postup podle § 61 ani § 62 zákona o státní službě. Úprava podmínek pro výkon služby jako výkon služby z jiného místa a kratší služební doba na stávajícím služebním místě není možná s ohledem na předmět služební činnosti vykonávané na služebním místě, tj. zajišťování agendy fází daňového řízení nebo správy více druhů daní, poplatků nebo jiných obdobných peněžitých plnění, zejména zajišťování výkonu daňového řízení, k němuž je nezbytná nejen práce na PC, ale též používání vnitřních informačních systémů. Současně se zahájením řízení o skončení služebního poměru státního zaměstnance ohlásil služební orgán žalobkyni vznik překážky na straně služebního úřadu, neboť žalobkyně nesplňuje předpoklad zdravotní způsobilosti pro výkon služby na stávajícím, ani jiném služebním místě. Tímto se služební orgán fakticky vypořádal s návrhem žalobkyně na převedení na jiné služební místo. Ke zjištěnému skutkovému stavu žalovaný zdůraznil, že dne 18. 5. 2017 byl vydán a žalobkyni předán lékařský posudek, podle kterého je žalobkyně nezpůsobilá k výkonu služby pro obecné onemocnění. Podle § 44 odst. 4 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, právní účinky lékařského posudku se závěrem o zdravotní nezpůsobilosti nebo dlouhodobém pozbytí zdravotní způsobilosti posuzované osoby nastávají pro osobu, které byl předán, dnem jeho prokazatelného předání. Dle § 46 odst. 3 zákona o specifických zdravotních službách v případě závěru o zdravotní nezpůsobilosti nebo dlouhodobém pozbytí zdravotní způsobilosti opravný prostředek (návrh

na přezkoumání lékařského posudku) nemá odkladný účinek. V průběhu řízení o skončení služebního poměru žalobkyně požádala o přerušení řízení do doby rozhodnutí o přezkoumání lékařského posudku, služební orgán jí vyhověl a rozhodl o přerušení řízení do doby rozhodnutí o přezkoumání lékařského posudku. Lékařský posudek ze dne 12. 6. 2017 v souladu s § 44 odst. 4 zákona o specifických zdravotních službách s právními účinky ke dni předání, tj. 14. 6. 2017, který představoval rozhodnutí o přezkoumání lékařského posudku ze dne 18. 5. 2017, a do jehož vydání bylo řízení přerušeno, byl služebnímu orgánu doručen dne 16. 6. 2017, aniž by žalobkyně současně zmínila skutečnost, že tento lékařský posudek bude napadat oprávněným prostředkem, či že by žádala o další přerušení řízení. Služební orgán měl proto oprávněně za to, že rozhoduje na základě posledního zjištěného stavu věci. Dne 4. 7. 2017 byl vydán k návrhu žalobkyně na přezkoumání znaleckého posudku ze dne 12. 6. 2017 nový lékařský posudek doručený žalobkyni dne 7. 7. 2017, v němž došlo prakticky pouze k opravě chyby v psaní v části informace o posuzovaném zaměstnanci, kdy v kolonce zařazení na služební místo byl správně uveden odborný referent namísto původně chybně uvedeného odborného rady. Dnem právních účinků lékařského posudku ze dne 4. 7. 2017 sice předchází lékařský posudek ze dne 12. 6. 2017 pozbyl platnosti, nový lékařský posudek ale neodůvodňuje jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, protože v otázce vlastního posouzení zdravotní způsobilosti ke změně nedošlo. Žalovaný proto uzavřel, že ze strany služebnímu orgánu nedošlo k žádným procesním pochybením.

II. Žaloba

10. Žalobkyně ve včasné žalobě nejprve namítala, že § 72 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě je nutno vyložit tak, že nesplnit jiný předpoklad neznamená pozbytí zdravotní způsobilost, ale například nedosáhnout zvláštního osvědčení nutného pro výkon určité činnosti. Žalobkyně argumentovala tím, že důvody skončení služebního poměru jsou v § 72 odst. 1 zákona o státní službě vymezeny jinak, než podmínky pro přijetí žadatele do služebního poměru dle § 25 odst. 1 zákona o státní službě, a pokud by zákonodárce uvažoval tak, že pozbytí kterékoliv podmínky nutné pro přijetí do služebního poměru, je automaticky důvodem pro skončení služebního poměru dle § 72 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě, neuváděl by jako speciální důvod skončení služebního poměru nesplnění požadavku občanství. Na situaci pozbytí zdravotní způsobilosti na straně státního zaměstnance zákon o státní službě pamatuje podrobnou úpravou převedení na jiné služební místo dle § 61 zákona o státní službě a zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů dle § 62 zákona o státní službě. Jestliže postavení státních zaměstnanců má být z hlediska jejich jistot neztratit služební místo silnější než postavení běžných zaměstnanců, pak rozšiřovat výkladem důvod skončení služebního poměru a vztahovat ho i na situaci pozbytí zdravotní způsobilosti, je dle žalobkyně v rozporu s touto zásadou, když ztráta zdravotní způsobilosti je u zaměstnanců pokryta výslovně několika výpovědními důvody a zákoník práce také u výpovědi výslovně rozlišuje mezi pozbytím zdravotní způsobilosti a

nesplňováním (pozbytím) předpokladů stanovených právními předpisy pro výkon sjednané práce.

11. Žalobkyně tvrdila, že služební orgán postupoval v rozporu s § 61 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona o státní službě, když žalobkyni nepřevodil na jiné služební místo, na kterém by služba pro ni byla vhodná jak z hlediska zdravotního, tak z hlediska dosažené kvalifikace a jejích schopností. Žalobkyně poukázala na to, že i když je invalidní, má zachovanou pracovní schopnost co do 30 %, což se nevylučuje se závěrem pracovně lékařského posudku, že na konkrétní služební místo odborný referent žalobkyně pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost z důvodu obecného onemocnění. Zachovaná pracovní schopnost může mimo jiné znamenat, že by žalobkyně mohla pracovat na jiném služebním místě nebo na zkrácený úvazek, případně by mohla vykonávat práci z domova, když oba tyto režimy výkonu služby zákon o státní službě zná.
12. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí dále dle žalobkyně není možné dovodit, na základě jakého podkladu služební orgán učinil závěr, že žalobkyně nemůže vykonávat službu na žádném služebním místě, když lékařský posudek toto nekonstatoval. Není zřejmé, jak mohl služební orgán jednoho služebního úřadu vyhodnotit, že když v tomto služebním úřadu pro žalobkyni jako posuzovanou státní zaměstnankyni nemá vhodné místo, tak že ho v systému služebních míst nebude mít ani žádný jiný služební úřad. Je skutečností, že k převedení na jiné služební místo může dojít jen u konkrétního služebního úřadu, ale pokud takové služební místo služební úřad k dispozici nemá, musí nastoupit režim zařazení mimo výkon služby a nelze bez prošetření systému služebních míst vlastní úvahou služebního orgánu konstatovat, že posuzovaná státní zaměstnankyně nesplňuje podmínky pro výkon služby na žádném služebním místě. Pro takový závěr v daném případě zjištěný stav věci nesvědčí, protože žalovaný ani jeho podřízený služební orgán žádné takové zjišťování existence pro žalobkyni vhodného služebního místa neprováděli, a napadené rozhodnutí tak bylo vydáno v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Dle žalobkyně se konkrétní služební orgán může vyjadřovat pouze ke konkrétnímu služebnímu místu a schopnosti státního zaměstnance toto místo zastávat, nemůže se však vyjadřovat záporně ve vztahu ke všem existujícím služebním místům.
13. Žalobkyně dále namítala nezákonnost postupu žalovaného a jemu podřízeného služebního orgánu, kterou spatřovala v tom, že rozhodnutí o skončení služebního poměru bylo založeno na vyřešení předběžné otázky, tj. vydání lékařského posudku o zdravotní způsobilosti k výkonu služby. Pokud nebylo o předběžné otázce rozhodnuto pravomocně, měl služební orgán řízení přerušit. To sice učinil, ale mohl pokračovat až po pravomocném přezkoumání pracovně lékařského posudku. K definitivnímu uzavření lékařského posudku o zdravotní způsobilosti k výkonu služby došlo až rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru zdravotnictví, dne 7. 9. 2017.

14. Žalobkyně také nesouhlasila s tím, jak se žalovaný vypořádal s odvolací námitkou, že se prvostupňový služební orgán nevypořádal s její žádostí o převedení na jiné služební místo, případně o dočasné zařazení mimo výkon služby. Žalovaný uvedl, že služební orgán se s návrhem žalobkyně na převedení na jiné služební místo vypořádal fakticky tím, že současně se zahájením řízení o skončení služebního poměru státního zaměstnance oznámil žalobkyni vznik překážky na straně služebního úřadu, protože žalobkyně nesplňuje předpoklad zdravotní způsobilosti pro výkon služby na stávajícím ani jiném služebním místě. Dle žalobkyně je ale řízení ve věci státní služby řízením zcela formálním, založeným na jasném rozhodování o návrzích a žádostech a pochybení prvostupňového orgánu nelze napravit vysvětlením o faktickém vypořádání.
15. Závěrem žalobkyně poukazovala na to, že se žalovaný nevypořádal s její námitkou, že v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí zcela postrádá informace o tom, jak se služební orgán vypořádal s jejími námitkami a návrhy, které vznesla před vydáním prvostupňového rozhodnutí.
16. Ze všech shora uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí služebního orgánu zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

17. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v napadeném rozhodnutí, trval na jeho správnosti a navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Ústní jednání ve věci

18. Ve věci proběhlo dne 26. 2. 2019 ústní jednání. Žalobkyně i žalovaný při něm setrvali na svých argumentech. Shodli se na tom, že podstata sporu spočívá ve výkladu § 72 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě. Žalobkyně také upozornila na to, že meritorní rozhodnutí ve věci bylo vydáno před konečným posouzením zdravotní způsobilosti žalobkyně. Žalovaný zdůraznil, že právní účinky lékařského posudku nastávají dnem jeho doručení a že výsledek lékařského přezkumu potvrdil předchozí závěry. S odkazem na § 61 odst. 3 zákona o státní službě žalovaný dále konstatoval, že přistoupil k ukončení služebního poměru, neboť nepříznivý stav žalobkyně měl trvat déle, než je doba pro hledání vhodného služebního místa. Soud na žádost žalobkyně doplnil dokazování rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 7. 9. 2017, kterým byl dle § 47 odst. 2 písm. a) zákona o specifických zdravotních službách a § 154 správního řádu zamítnut návrh žalobkyně na přezkoumání pracovně lékařského posudku ze dne 12. 6. 2017 vydaného oprávněným poskytovatelem zdravotních služeb MUDr. O. S. a tento posudek byl potvrzen. Důkaz účastnickým výsledkem žalobkyně soud pro nadbytečnost neprováděl, neboť žalobkyně se k věci opakovaně vyjadřovala v průběhu správního řízení.

V. Posouzení soudem

19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů (v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno), vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru,
že žaloba není důvodná.
20. Dle § 72 odst. 1 zákona o státní službě *služební orgán rozhodne o skončení služebního poměru,*
a) nesplňuje-li státní zaměstnanec požadavek občanství členského státu Evropské unie nebo občanství státu,
který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru, b) jestliže 2 po sobě jdoucí služební hodnocení státního zaměstnance obsahují závěr o tom, že ve službě dosahoval nevyhovujících výsledky, c) nesplňuje-li státní zaměstnanec bez zavinění služebního úřadu jiný předpoklad potřebný k výkonu služby, nebo d) uplynula-li marně doba, po kterou byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů.
21. Dle § 25 odst. 1 písm. f) zákona o státní službě *žadatel o přijetí do služebního poměru musí mít potřebnou zdravotní způsobilost.*
22. Dle § 34 odst. 1 věty první zákona o státní službě *předpoklady uvedené v § 25 odst. 1 musí státní zaměstnanec splňovat po celou dobu výkonu služby.*
23. Jiným předpokladem pro výkon státní služby je podle jazykového a systematického výkladu ustanovení § 25, § 34 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 72 odst. 1 zákona o státní službě nutno rozumět veškeré předpoklady pro výkon daného služebního místa s výjimkou státního občanství, tedy i potřebnou zdravotní způsobilost (srov. Pichrt, Jan, Kopecký, Martin in PICHRT, JAN a kol. Zákon o státní službě. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2015, komentář k § 72, oddíl V., či rozsudek Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci, ze dne 11. 7. 2018, č. j. 65 Ad 19/2017 - 29).
24. Za popsané situace byl služební orgán povinen rozhodnout o skončení služebního poměru postupem dle ustanovení § 72 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě, neboť k zániku předpokladu potřebné zdravotní způsobilosti, což je tzv. jiný předpoklad potřebný k výkonu služby, došlo bez zavinění služebního úřadu. Závěrům žalovaného (ani jemu podřízeného služebního orgánu) tak nelze ničeho vytknout. Správní orgán je pouze povinen zkoumat existenci důvodu pro skončení služebního poměru. Je-li takovýto důvod zjištěn, správní orgán ex lege rozhodne o skončení služebního poměru (viz Pichrt, Jan, Kopecký, Martin in PICHRT, JAN a kol. Zákon o státní službě. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2015, komentář k § 72, oddíl II, bod 2.).

25. Soud souhlasí s žalovaným, že předpokladem použití § 61 zákona o státní službě (převedení na jiné služební místo) je existence vhodného služebního místa. V případě, že není volné, nastupuje § 62 zákona o státní službě (zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů). Řízení o změně služebního poměru převedením na jiné služební místo nebo zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů se zahajuje z úřední povinnosti za zákonem stanovených podmínek. Návrh nebo žádost státního zaměstnance na jeho převedení na jiné služební místo nebo zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů může být pouze podnětem k zahájení řízení o změně služebního poměru. Podle § 61 odst. 2 zákona o státní službě, jehož aplikace se domáhá žalobkyně, má být státní zaměstnanec převezen na služební místo, na kterém je služba pro něj vhodná. Ustanovení § 62 odst. 1 zákona o státní službě mj. stanoví, že nemůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 61 odst. 2 písm. a) [pozn. soudu: tedy i v případě, kdy státní zaměstnanec pozbyl dlouhodobě způsobilost vykonávat dosavadní službu vzhledem ke svému zdravotnímu stavu] převezen na jiné služební místo, protože žádné vhodné není volné, zařadí se mimo výkon služby, nejdéle však na 6 měsíců. Z dikce citovaných ustanovení plyne, že zařadit státního zaměstnance mimo výkon služby je přípustné tehdy, nelze-li jej převést na vhodné služební místo, a to výhradně z důvodu, že takovéto místo není volné. Jiný důvod zařazení zaměstnance mimo výkon služby citované ustanovení nezakládá. V posuzované věci bylo zjištěno, že služební orgán nedisponoval žádným služebním místem, které by odpovídalo dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu žalobkyně.
26. Žalobkyně sice namítala, že ohledně existence pro žalobkyni vhodného služebního místa nebyl ze strany služebních orgánů dostatečně zjištěn skutkový stav, ani této námitce ale nelze přisvědčit. Výběr vhodného služebního místa, na něž by státní zaměstnanec, který dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost, měl být převezen, závisí na správním uvážení služebního orgánu. V posuzovaném případě služební orgán své správní uvážení založil nejen na lékařském posudku, z něhož vyplynulo, že žalobkyně pozbyla dlouhodobě způsobilost pro druh a režim práce na PC, ale vyšel též z dalších důkazů předložených žalobkyní (lékařských zpráv), z nichž je zřejmé, že žalobkyně není schopna nejen práce na PC, ale ani sedět či stát po dobu delší 20 minut, aniž by to pro ni mělo zdravotní následky. Na základě těchto zjištěných skutečností, které ostatně nezpochybňuje ani žalobkyně, pak služební orgán dospěl k závěru, že vhodné služební místo z hlediska zdravotního stavu žalobkyně v rámci daného ani jiného služebního úřadu neexistuje. Soudní přezkum správního uvážení provedeného správním orgánem je značně omezený (s výjimkou možnosti uplatnění moderačního práva dle § 78 odst. 2 s. ř. s., které se však vztahuje pouze na řízení o žalobě proti rozhodnutí, jímž byl uložen trest za správní delikt), neboť soud může pouze zkoumat, zda správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo jej zneužil (srov. § 78 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Takové překročení zákonem stanovených mezí správního uvážení nebo jeho zneužití však soud v projednávaném případě neshledal. Existence služebního místa v rámci finanční správy, na kterém by žalobkyně nemusela pracovat na počítači, stát či sedět déle než 20 minut, je totiž prakticky vyloučena.

27. Otázka zdravotní způsobilosti k výkonu služby na služebním místě, na kterém je služba státním zaměstnancem již vykonávána, závisí na posouzení poskytovatele pracovně lékařských služeb. Podle § 44 odst. 4 písm. a) zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, *právní účinky lékařského posudku se závěrem o zdravotní nezpůsobilosti, dlouhodobém pozbytí zdravotní způsobilosti posuzované osoby nebo zdravotní způsobilosti s podmínkou, která je stanovena poprvé, nastávají pro osobu, které byl předán, dnem jeho prokazatelného předání.* Dle § 46 odst. 3 zákona o specifických zdravotních službách *návrh na přezkoumání lékařského posudku nemá odkladný účinek, jestliže z jeho závěru vyplývá, že posuzovaná osoba je pro účel, pro nějž byla posuzována, zdravotně nezpůsobilá, zdravotně způsobilá s podmínkou nebo pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost.* Námitka, že služební orgán mohl v řízení pokračovat až po přezkoumání pracovně lékařského posudku Krajským úřadem Libereckého kraje proto není důvodná.
28. Nad rámec odůvodnění shora soud poukazuje na § 57 odst. 2 správního řádu, dle kterého probíhá-li před příslušným správní orgánem nebo před jiným příslušným orgánem veřejné moci řízení o předběžné otázce, postupuje správní orgán podle § 64 správního řádu. Ustanovení § 64 správního řádu ale správnímu orgánu řízení přerušit umožňuje, neukládá mu však takovou povinnost. V posuzovaném případě služební orgán na žádost žalobkyně ze dne 31. 5. 2017 o přerušení řízení o skončení služebního poměru do doby přezkoumání lékařského posudku o zdravotní způsobilosti k výkonu služby ze dne 18. 5. 2017 vydaného poskytovatelem pracovně lékařských služeb MUDr. O. S. řízení přerušil. Důvod přerušení řízení odpadl vydáním lékařského posudku ze dne 12. 6. 2017 s právními účinky ke dni předání, tj. 14. 6. 2017, který představoval rozhodnutí o přezkoumání lékařského posudku ze dne 18. 5. 2017. O další přerušení řízení žalobkyně nežádala. Lékařský posudek ze dne 4. 7. 2017 navíc pouze napravil formální nedostatky pracovně lékařského posudku ze dne 12. 6. 2017. Poskytovatel pracovně lékařských služeb v posudku opravil, že byla posuzována způsobilost žalobkyně k práci odborného referenta, nikoliv odborného rady. Jak konstatoval i Krajský úřad Libereckého kraje v rozhodnutí ze dne 7. 9. 2017, kterým byl návrh žalobkyně na přezkoumání pracovně lékařského posudku ze dne 12. 6. 2017 zamítnut a tento posudek byl potvrzen, ergonomické nároky práce odborného rady a odborného referenta se významným způsobem neliší a nároky na zdravotní stav pracovníka k výkonu obou těchto profesí jsou přibližně stejné. Krajský úřad ve svém rozhodnutí také mimo jiné konstatoval, že skutečnost, že u žalobkyně zůstal zachován nenulový zbytek pracovního potenciálu, neznamená, že je zdravotně způsobilá vykonávat svou původní práci v částečném pracovním úvazku a nelze z toho ani dovozovat, že by byla schopna vykonávat práci doma.
29. Pokud žalobkyně závěrem poukazovala na to, že se žalovaný nevypořádal se všemi jejími námitkami, nemohl soud tomuto tvrzení přisvědčit. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný na všechny námitky žalobkyně adekvátně reagoval.

VI. Závěrečné posouzení a náklady řízení

30. Ze všech shora uvedených důvodů soud zamítl podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
31. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 26. února 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu